
Pro doktorské diplomy si přišli mistryně světa a šéftrenér slalomářů

Pro doktorské diplomy si přišli mistryně světa a šéftrenér slalomářů

28. 5. 2012; autor: Helena Stinglová; rubrika: Rozhovory & Portréty

Svůj život zasvětili vrcholovému sportu i vědě. Mgr. Michala Mrůzková, Ph.D., je několikanásobnou mistryní světa i Evropy ve sjezdu na divoké vodě, reprezentovala na olympiádě v Athénách a v Pekingu v rychlostní kanoistice. PhDr. Milan Bílý, Ph.D., proslul jako trenér kanoistiky - vodního slalomu, pod jeho přísnou rukou získala Štěpánka Hilgertová zlatou medaili na olympiádě v Atlantě. Nyní Mrůzková i Bílý dosáhli také vědeckých met, když na Fakultě tělesné výchovy a sportu UK završili doktorské studium.

Mgr. Michala Mrůzková, Ph.D., se od svých deseti let věnuje kanoistice. Od patnácti reprezentovala ve sjezdu na kajaku Českou republiku na mezinárodních soutěžích. Je šestinásobnou mistryní světa a sedminásobnou mistryní Evropy ve sjezdu na divoké vodě. Později se začala věnovat i rychlostní kanoistice, kdy dosáhla jednou na stříbrnou a třikrát na bronzovou medaili na světových šampionátech. S touto disciplínou se kvalifikovala na olympiádu v Athénách a v Pekingu. Vrcholovou sportovní kariéru ukončila v roce 2010 před narozením syna.

Mrůzková se kromě sportovní kariéry věnovala i studiu a vědě. Na Fakultě tělesné výchovy a sportu UK absolvovala magisterský obor učitelství pro střední školy s aprobací biologie a tělocvik. Pak pokračovala na stejné fakultě v doktorském programu kinantropologie. Na jaře letošního roku se jí podařilo obhájit disertační práci na téma Komparativní kineziologická analýza záběru vpřed na kajaku a dalších forem lokomoce v rámci lokomočního vzoru.

Jak se vám dařilo skloubit vědeckou práci na UK s vrcholovou sportovní přípravou? Zapojovala jste výsledky svého výzkumu do tréninku?

Skloubit studium s tréninkem bylo časově náročné, ale díky podpoře manžela a především vstřícnému přístupu ze strany fakulty bylo možné úspěšně studium dokončit. Hlavní část práce jsem psala v době, kdy už jsem byla těhotná s prvním dítětem, tak jsem nebyla tréninkově zatížena. Samotný výzkum jsem do tréninkové přípravy nezapojovala, ale dlouholeté sportovní zkušenosti byly spojeny s výběrem studijního tématu.

Na který ze svých závodů vzpomínáte nejraději?

Nejsilnější zážitky mám z prvního světového závodu a prvního vítězství na Mistrovství světa ve sjezdu na divoké vodě v roce 2000 ve Francii. Získala jsem první zlatou medaili a navíc bylo tehdy pro mě vše nové – skupina lidí kolem sportu, cestování s ním spojené a samotné intenzivní prožitky ze závodění.

Vrcholovou sportovní kariéru jste ukončila v roce 2010 před narozením syna. Neláká vás vrátit se k vrcholovému sportu?

K vrcholovému sportu bych se určitě již vracet nechtěla. Myslím, že je důležité vědět, kdy skončit. Závodění a obecně životní styl, kterým jsem žila, mi bude chybět, ale tato etapa skončila a nyní je pro mě prioritou moje rodina.

Dostane se dnes ještě na vodu, jezdíte alespoň rekreačně?

Ano, jezdím rekreačně a chystám se i na nějaké závody. Vstupovat do nich už ale budu s jinou motivací. Jinak s vodou zůstávám nadále v kontaktu. Pomáhám s tréninkem reprezentačního týmu žen na divoké vodě a s tréninkem malých dětí u nás ve Staré Boleslavi.

Máte v České republice oblíbenou řeku, kterou ráda jezdíte, nebo jezdíte raději v zahraničí?

V Čechách mám oblíbené závody na Labi startující pod přehradou ve Špindlerově Mlýně a krásná je řeka Kamenice v úseku Plavy–Jesenný. V zahraničí je mnoho pěkných řek s charakterem, který u nás není.

PhDr. Milan Bílý, Ph.D., trénuje od devadesátých let české reprezentanty ve vodním slalomu na divoké vodě. Jako šéftrenér reprezentačního družstva se svými svěřenci dosáhl na olympiádě v Atlantě v roce 1996 na zlatou medaili, ze které se radovala Štěpánka Hilgertová, a na dvě stříbrné, jež získali debkanoisté Šimek s Rohanem a singlakanoista Lukáš Pollert. Od roku 2008 je šéftrenérem reprezentačního družstva do 23 let. Jako osobní trenér úspěšných závodníků se zúčastnil čtyř olympiád (1992, 1996, 2000 a 2004), osmi mistrovství světa a čtrnácti ročníků světového poháru.

Vedle své sportovní kariéry si však pečlivě pěstuje i tu vědeckou, působí na katedře sportů v přírodě Fakulty tělesné výchovy a sportu. Na jaře tohoto roku se mu podařilo obhájit disertační práci na téma Výkonové aspekty ve vodním slalomu.

Jak se vám daří skloubit vědeckou práci na UK s vrcholovým sportovním tréninkem? Zapojujete výsledky svého výzkumu do samotné přípravy sportovců?

To se mi myslím docela daří. Tím, že se pohybuji ve vrcholovém sportu, vím, co by bylo potřeba zjistit či ověřit. Mám výhodu, že mohu použít data získaná z mé trenérské činnosti a „použít“ své svěřence pro různá měření.

Na kterého svého sportovního svěřence vzpomínáte nejraději? A proč?

Vzpomínám rád na všechny. A protože nerad prohrávám a s přibývajícím věkem se to nelepší, tak si samozřejmě někdy rád vzpomenu na úspěšné závody mých závodníků.

Stiháte vedle plného sportovního nasazení dělat ještě něco jiného? Jak relaxujete, jaké jsou vaše koníčky?

Přiznám se, že volného času moc nemám. Vůbec si ale nestěžuji, protože práce na fakultě i trenérská činnost jsou zároveň mými koníčky. Jezdím hodně na kole, kolo používám, pokud to jde, i jako dopravní prostředek, ročně najezdím kolem šesti a půl tisíce kilometrů.

Chystáte se na letní olympijské hry do Londýna?

Bohužel už nechystám. Letos mým svěřencům nebylo přáno, při nominačních závodech bojovali nejen se soupeři, ale i s těžkou virózou, a do Londýna se neprobojovali.